ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΘΕΩΡΗΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΑΠΟΥΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ, ΜΕ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ. ΑΘΗΝΑ, Ο Γ ΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
GEORGIOS PAPADIMITRIOU
06/05/2026 09:58

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 1713 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και την Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Μαρτίου 2026 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των ανακοπτόντων: 1. υπό εκκαθάριση ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία », η οποία εδρεύει στο με ΑΦΜ νομίμως εκπροσωπούμενης από τον εκκαθαριστή της υ, κατοίκου αι Αττικής, οδός με ΑΦΜ οι οποίοι άπαντες παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου δικηγόρου και κατέθεσαν προτάσεις.

Της καθ' ης η ανακοπή: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία » και τον διακριτικό τίτλο «, όπως μετονομάσθηκε η ανώνυμη εταιρεία παροχής πιστώσεων με την επωνυμία « και τον διακριτικό τίτλο « », η οποία εδρεύει στο όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με), ενεργούσας, εν προκειμένω, με την ιδιότητα της μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και διαχειρίστριας των απαιτήσεων, των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η

αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «[redacted]», η οποία εδρεύει [redacted], όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της [redacted] ής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία [redacted] που εδρεύει στο [redacted] όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία με την σειρά της είχε καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[redacted]», που εδρεύει [redacted] όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με [redacted] κατόπιν μεταβίβασης στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, μεταξύ των οποίων και η απορρέουσα από την ένδικη έννομη σχέση, σύμφωνα και με τις διατάξεις του νόμου 3156/2003, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της [redacted] και κατέθεσε προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες με την από 11-12-2025 ανακοπή τους, που νόμιμα κατέθεσαν στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και καταχωρήθηκε με γενικό αριθμό κατάθεσης [redacted] 5 και ειδικό αριθμό κατάθεσης [redacted] ζήτησαν τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Για την ανακοπή αυτή με την από 12-12-2025 πράξη της Γραμματέως ορίστηκε ημερομηνία συζήτησης η αναγραφόμενη στην αρχή της παρούσας, ήτοι η 10-03-2026, οπότε η υπόθεση συζητήθηκε, αφού εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της από το οικείο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως παραπάνω αναφέρεται, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι ανακόπτοντες με την υπό κρίση ανακοπή τους, ζητούν, για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν, να ακυρωθούν α. η από 22-10-2025 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εκ του πρώτου (α΄) απογράφου εκτελεστού της [redacted] διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, επιδοθείσα σε αυτούς στις 24-10-2025, και β. η [redacted] έκθεση αναγκαστικής

κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών,
δυνάμει της οποίας επιβλήθηκε σε βάρος της περιγραφόμενης, κείμενης στον
ακίνητης περιουσίας πλήρους και αποκλειστικής κυριότητας της πρώτης ανακόπτουσας, αναγκαστική κατάσχεση και επισπεύδεται ηλεκτρονικός πλειστηριασμός στις 10-06-2026. Επιπλέον, ζητούν να καταδικαστεί η αντίδικός τους στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη ανακοπή, κατά το μέρος που ζητείται η ακύρωση της ως άνω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, θα πρέπει πρωτίστως να απορριφθεί ως απαράδεκτη ένεκα ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης, άλλως εννόμου συμφέροντος, ως προς τους δεύτερο και τρίτο των ανακοπτόντων, καθώς, όπως προκύπτει ευθέως από το ένδικο δικόγραφο, η προσβαλλόμενη εν προκειμένω κατάσχεση επιβλήθηκε σε ακίνητη περιουσία, που ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα στην πρώτη ανακόπτουσα ομόρρυθμη εταιρεία, η οποία διατηρώντας την αυτοτέλεια και τη δική της νομική προσωπικότητα μέχρι το πέρας της διαδικασίας της εκκαθάρισης, στην οποία έχει περιέλθει, είναι και η μόνη που νομιμοποιείται να προσβάλει την ανωτέρω κατασχετήρια έκθεση. Κατά τα λοιπά, ήτοι αναφορικά με τους δεύτερο και τρίτο των ανακοπτόντων μόνο κατά το μέρος που με την υπό κρίση ανακοπή ζητείται η ακύρωση της από 22-10-2025 επιταγής προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εκ του πρώτου (α΄) απογράφου εκτελεστού διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, και αναφορικά με την πρώτη ανακόπτουσα στο σύνολό της, αυτή (η ανακοπή) αρμοδίως, καθ' ύλην και κατά τόπον, και παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου [άρθρο 933 παρ. 1 εδ. α, ΚΠολΔ, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 43 ν. 5134/2024 (ΦΕΚ Α 146), με έναρξη ισχύος από 16-09-2024 (άρθρο 120 παρ. 1 του αυτού νόμου), και παρ. 3, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 207 παρ. 2 ν. 4512/2018 (ΦΕΚ Α 5/17-01-2018) και πριν την τροποποίησή της με το άρθρο 104 ν. 5221/2025 (ΦΕΚ Α 133/28-07-

2025), οι διατάξεις του οποίου για την αναγκαστική εκτέλεση εφαρμόζονται για όσες επιταγές προς εκτέλεση επιδοθούν από την 1.1.2026 (άρθρο 126 παρ. 7 του αυτού νόμου), ενώ εν προκειμένω η εκτελεστική διαδικασία ξεκίνησε με την επίδοση της από 22-10-2025 επιταγής προς πληρωμή, που έλαβε χώρα προ της 1ης-1-2026, και συγκεκριμένα στις 24-10-2025], με την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. του ΚΠολΔ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 937 παρ. 3 του ιδίου Κώδικα, όπως η εν λόγω παράγραφος ισχύει πριν την τροποποίησή της με το άρθρο 106 ν. 5221/2025 (ΦΕΚ Α 133/28-07-2025), οι διατάξεις του οποίου για την αναγκαστική εκτέλεση εφαρμόζονται για όσες επιταγές προς εκτέλεση επιδοθούν από την 1η.1.2026 (άρθρο 126 παρ. 7 του αυτού νόμου). Περαιτέρω, η ένδικη ανακοπή, όσον αφορά στην πρώτη ανακόπτουσα, ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, ήτοι εντός της κατ' άρθρο 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ προθεσμίας, όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παρ. 2 του άρθρου ογδόου του άρθρου 1 ν. 4335/2015 και πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 105 ν. 5221/2025 (ΦΕΚ Α 133/28-07-2025), οι διατάξεις του οποίου για την αναγκαστική εκτέλεση εφαρμόζονται για όσες επιταγές προς εκτέλεση επιδοθούν από την 1η.1.2026 (άρθρο 126 παρ. 7 του αυτού νόμου), ήτοι εντός σαράντα πέντε ημερών από την ημέρα της κατάσχεσης, δεδομένου ότι αντίγραφο της προσβαλλόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών, επιδόθηκε στην ανωτέρω ανακόπτουσα στις 31-10-2025, όπως συνάγεται από την οικεία επισημείωση του δικαστικού επιμελητή, που διενήργησε τη σχετική επίδοση, επί του σώματος της κατασχετήριας έκθεσης, την οποία μετ' επικλήσεως στις προτάσεις τους προσκομίζουν οι ανακόπτοντες (δοθέντος ότι δεν προσκομίζεται η οικεία έκθεση επίδοσης από την καθ' ης), ενώ η ένδικη ανακοπή επιδόθηκε, με κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, στην καθ' ης στις 12-12-2025, όπως συνάγεται [redacted] 12-2025 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, [redacted] την οποία προσκομίζουν μετ' επικλήσεως στις προτάσεις τους οι ανακόπτοντες. Αναφορικά δε με τους δεύτερο και τρίτο των ανακοπτόντων, δεν εξετάζεται από το παρόν Δικαστήριο η τήρηση

οποιασδήποτε προθεσμίας για την άσκηση της ένδικης ανακοπής τους κατά της από 22-10-2025 επιταγής προς πληρωμή, καθόσον δεν προέκυψε ότι έχει χωρήσει και άλλη πράξη εκτέλεσης σε βάρος τους πέραν της εν λόγω επιταγής.

Επομένως, η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή ως προς την πρώτη ανακόπτουσα στο σύνολό της και ως προς τους δεύτερο και τρίτο των ανακοπτόντων μόνο κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, και να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατά τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Από το σύνολο των προσκομιζόμενων και επικαλούμενων από τους διαδίκους εγγράφων, δημοσίων και ιδιωτικών, άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς ουδέν να παραλείπεται κατά την ουσιαστική διερεύνηση της διαφοράς, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν πλήρως τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Την 24-10-2025 η καθ' ης η ανακοπή διαχειρίστρια εταιρεία, ενεργούσα για λογαριασμό της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία _____ ειδικής διαδόχου της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την _____», ειδικής διαδόχου με τη σειρά της της αρχικής δικαιούχου της ένδικης απαίτησης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας _____ επέδωσε στους ανακόπτοντες ακριβές αντίγραφο εκ του πρώτου (α΄) απογράφου εκτελεστού τ_____ διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την κάτωθι αυτού από 22-10-2025 επιταγή προς πληρωμή, με την οποία έκαστος εξ αυτών επιτάσσεται να καταβάλει στην πρώτη ως άνω διαχειρίστρια εταιρία υπό αυτήν την ιδιότητά της, τα αναφερόμενα σε αυτήν ποσά, ήτοι α) το ποσό των 98.119,23 ευρώ για κεφάλαιο που επιδικάστηκε με την ανωτέρω διαταγή πληρωμής, εντόκως με το εκάστοτε ισχύον για την ανωτέρω απαίτηση τραπεζικό επιτόκιο υπερημερίας και με ανά εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων, από την 01-04-2017 έως την πλήρη εξόφληση, όπως ορίζεται στο νόμο και τους όρους της σύμβασης, όπως έχει διαταχθεί

με την διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, β) το ποσό των 3.001,00 ευρώ για επιδικασθείσα με την ως άνω διαταγή πληρωμής δικαστική δαπάνη, εντόκως από την επομένη της επίδοσης της επιταγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, και γ) το ποσό των 6,00 ευρώ για την έκδοση και επικύρωση του αντιγράφου, το ποσό των 40,00 ευρώ για τη σύνταξη της επιταγής προς πληρωμή, και τα έξοδα και την αμοιβή του δικαστικού επιμελητή για την επίδοση της επιταγής αυτής, όπως αυτά προβλέπονται

όφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων - Οικονομικών. Ακολούθως, δυνάμει της με αριθμ έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών, η καθ' ης η ανακοπή επέβαλε για μέρος της ανωτέρω επιταχθείσας απαίτησης, ποσού 100.000,00 ευρώ, αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητα ιδιοκτησίας της πρώτης των ανακοπτόντων, και συγκεκριμένα επί της πλήρους και αποκλειστικής κυριότητός της επί των κάτωθι αυτοτελών, ανεξάρτητων, διακεκριμένων, οριζοντίων ιδιοκτησιών, ήτοι : 1) του υπό στοιχεία Κ-4 καταστήματος του ισογείου ορόφου, επιφανείας 10,73 τ.μ., 2) του υπό στοιχεία Κ-5 καταστήματος του ισογείου ορόφου, επιφανείας 10,00 τ.μ., 3) του υπό στοιχεία Κ-6 καταστήματος του ισογείου ορόφου, επιφανείας 29,67 τ.μ., 4) του υπό στοιχεία Α-1 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 33,40 τ.μ., 5) του υπό στοιχεία Α-2 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 26,50 τ.μ., 6) του υπό στοιχεία Α-3 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 34,90 τ.μ., 7) του υπό στοιχεία Α-4 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 17,80 τ.μ., 8) του υπό στοιχεία Α-5 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 24,50 τ.μ., 9) του υπό στοιχεία Α-6 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 20,00 τ.μ., και 10) του υπό στοιχεία Α-7 γραφείου του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 30,30 τ.μ., οικοδομής κτισμένης επί οικοπέδου, άρτιου και οικοδομήσιμου, εκτάσεως 319,20 τ.μ., που βρίσκεται

εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως του ομώνυμου δήμου και συγκεκριμένο

όπως οι εν λόγω ιδιοκτησίες περιγράφονται κατά τα λοιπά αναλυτικά τόσο στο ένδικο

δικόγραφο ανακοπής όσο και στην προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης.

Η διαταγή πληρωμής, η οποία αποτελεί μόνο τίτλο εκτελεστό και δεν είναι δικαστική απόφαση, ώστε να έχει ανάγκη από πλήρες αιτιολογικό, απαιτείται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 630 του ΚΠολΔ, να περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο και την υπογραφή του δικαστή που την εξέδωσε, το ονοματεπώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση του αιτούντος και του καθ' ου η αίτηση, τη νομική αιτία ή την έννομη σχέση της πληρωμής, αναφορά στα έγγραφα, από τα οποία προκύπτει η απαίτηση που επιδικάζει, καθώς και το ποσό των χρημάτων ή τον αριθμό των χρεωγράφων, των οποίων διατάσσεται η πληρωμή ή η παροχή. Επομένως, επί διαταγής πληρωμής, με την οποία, ειδικότερα, διατάσσεται ο οφειλέτης να πληρώσει ορισμένο χρηματικό ποσόν, το οποίο αποτελεί το χρεωστικό υπόλοιπο λογαριασμού που τηρήθηκε στα πλαίσια συμβάσεως παροχής πιστώσεως από την αιτούσα δανείστρια τράπεζα στον οφειλέτη ή σε τρίτο με την εγγύηση του οφειλέτη (καθ' ου η διαταγή πληρωμής) και έκλεισε οριστικά, αρκεί για την πληρότητά της, ως προς την αιτία της πληρωμής, να αναφέρεται σ' αυτή, έστω και συνοπτικά, ότι το ποσόν του οποίου διατάσσεται η πληρωμή αποτελεί ισόποσο χρεωστικό υπόλοιπο σε βάρος του οφειλέτη (πρωτοφειλέτη ή εγγυητή) που προέκυψε από το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού. Αντιστοίχως, στην αίτηση για έκδοση της διαταγής πληρωμής, αρκεί ν' αναφέρεται η σύμβαση μεταξύ των διαδίκων, η συμφωνία περί αναγωγής των βιβλίων της τραπέζης σε έγγραφο προς απόδειξη της απαιτήσεως, το ύψος αυτής, το οριστικό κλείσιμο, η καταγγελία της συμβάσεως, το ύψος του οριστικού καταλοίπου, καθώς και το επικυρωμένο απόσπασμα κινήσεως του λογαριασμού από την έναρξή του ή από την τελευταία αναγνώριση έως το οριστικό κλείσιμο, ενώ δεν απαιτείται η πλήρης αναφορά της κινήσεως των χρεωπιστωτικών κονδυλίων του λογαριασμού της συμβάσεως, ούτε αναφορά του εκάστοτε, κατά τη λειτουργία της συμβάσεως, εφαρμοσθέντος επιτοκίου (βλ. ΑΠ 1391/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1512/2006 Αρμ. 2007.399, ΕφΘεσσαλ 2256/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσσαλ 2316/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 915 και 916 του ΚΠολΔ

προκύπτει ότι για την, υπό τη μορφή της αναγκαστικής εκτέλεσης, παροχή έννομης προστασίας απαιτείται ως προϋπόθεση, εκτός από την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου, η ύπαρξη απαίτησης, η οποία να είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Βέβαιη είναι η απαίτηση όταν δεν εξαρτάται από αναβλητική αίρεση ή προθεσμία που προϋπήρχε πριν από την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση όταν από τον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο, χωρίς την ανάγκη συνεκτίμησης και άλλων εγγράφων με δεσμευτική αποδεικτική δύναμη, προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής. Αυτό επιβάλλεται προκειμένου ο οφειλέτης να τελεί σε γνώση του ποσού και του ποιου της παροχής, για την ικανοποίηση της οποίας μπορεί να γίνει σε βάρος του αναγκαστική εκτέλεση (ΑΠ 196/2020, ΑΠ 1094/2006, ΜονΕφΑΘ 105/2019, άπασες δημοσιευθείσες στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Είναι δε εκκαθαρισμένη η χρηματική απαίτηση και όταν μπορεί να καθορισθεί κατά ποσό με απλό αριθμητικό υπολογισμό ή σύμφωνα με τα περιλαμβανόμενα στον τίτλο στοιχεία (ΑΠ 196/2020, ΑΠ 368/2019, ΑΠ 1336/2006, δημοσιευθείσα στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Από τις διατάξεις δε των άρθρων 924, 904, 916, 918 και 919 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η επιταγή, με την οποία αρχίζει η αναγκαστική εκτέλεση, πρέπει να περιέχει σύντομη αναφορά του ποσού, που οφείλεται, δεν είναι, όμως, αναγκαία η αναφορά του ιστορικού κάθε κονδυλίου. Ειδικότερα, αρκεί να προκύπτει από την επιταγή προς πληρωμή η αιτία της απαιτήσεως, η οποία άλλωστε θα προκύπτει από το αντίγραφο του τίτλου, κάτω από το οποίο γίνεται η επιταγή, καθώς και η οφειλή κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα (βλ. ΑΠ 72/95 Δνη 38. 585, ΑΠ 194/95 Δνη 37.101). Εφόσον γίνει ο διαχωρισμός αυτός, η επιταγή παρουσιάζει πληρότητα και απόκειται στον οφειλέτη να ισχυρισθεί και να αποδείξει την απόσβεση της απαίτησης ή την ανακρίβεια των κονδυλίων ή τον εσφαλμένο υπολογισμό ή το παράνομο των τόκων (βλ. ΕφΑθ 2535/98 Δνη 40. 384). Εξάλλου, ούτε το ποσόν του τόκου χρειάζεται να προσδιορίζεται στην επιταγή, αφού το μεν ποσοστό του τόκου ορίζεται από το νόμο ή τη σύμβαση, το δε ποσόν των τόκων που θα καταβληθεί, μπορεί να βρεθεί με απλό μαθηματικό υπολογισμό, με βάση το ποσοστό αυτού και το χρονικό διάστημα που θα έχει παρέλθει μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως της επιταγής (ΕφΛαρ 255/2012 ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ 2012/361 δημ. Νόμος, ΑΠ 194/95 Δνη 37.101, ΜΠρΝάξου 118/2014 όπ. ΕφΠατρ 445/2005, δημοσίευση Νόμος). Αν η επιταγή δεν περιέχει τα πιο πάνω στοιχεία, επέρχεται ακυρότητα που κηρύσσεται από το δικαστήριο,

με την προϋπόθεση ότι η αοριστία επιφέρει στον καθ' ου η εκτέλεση δικονομική βλάβη, που δεν μπορεί να επανορθωθεί άλλως παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας (ΑΠ 310/1992 Δ 23, 813, ΑΠ 47/1990 ΕλλΔνη 1990, 812). Εάν δε η επιταγή έγινε για μεγαλύτερο ποσό από αυτό που προκύπτει από τον τίτλο, είναι άκυρη μόνο για το επιπλέον ποσό, γιατί ο τίτλος είναι ανύπαρκτος ως προς το επιπλέον ποσό (ανυπαρξία τίτλου), και διατηρεί τις συνέπειές της για το πράγματι οφειλόμενο και δυνάμενο να εισπραχθεί και διά αναγκαστικής εκτελέσεως, για το οποίο νόμιμα αρχίζει και προχωρεί η εκτέλεση, εκτός αν ο καθ' ου η επιταγή επικαλείται και αποδεικνύει προσήκουσα προσφορά του πράγματι οφειλόμενου ποσού που παρά ταύτα αποκρούστηκε (ΜΠρΑθ 1318/2013 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 194/1995 ΕλλΔνη 37, 101,1. Μπρίνια Αναγκαστική εκτέλεση, τ. Α', σελ. 303). Εξάλλου, αν η επιταγή έγινε για ποσό μεγαλύτερο από το πράγματι οφειλόμενο, ακυρότητα επέρχεται μόνο κατά το επιπλέον (ΕΑ 581/1991 ΑρχΝ 1993, 241).

Με τον πρώτο λόγο της ένδικης ανακοπής τους, με τον οποίον οι ανακόπτοντες βάλλουν κατά της από 22-10-2025 επιταγής προς εκτέλεση, ζητούν την ακύρωση αυτής και της προσβαλλόμενης έκθεσης κατάσχεσης, ισχυριζόμενοι ότι αυτή τυγχάνει αόριστη και ως εκ τούτου ακυρωτέα, όπως ομοίως άκυρη ένεκα αοριστίας τυγχάνει και η διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, στην οποία στηρίζεται η ανωτέρω επιταγή, επειδή δεν αναφέρεται σε αυτές το ποσό των κεφαλαιοποιημένων τόκων, ενώ στη διαταγή δεν αναφέρεται επιπλέον ούτε το συγκεκριμένο εφαρμοσθέν κάθε φορά επιτόκιο.

Ο ως άνω λόγος ανακοπής τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, καθώς, σύμφωνα με τις αμέσως ανωτέρω προηγηθείσες νομικές σκέψεις, τα επικαλούμενα από τους ανακόπτοντες ελλείποντα στοιχεία (το ύψος του επιτοκίου βάσει του οποίου υπολογίστηκαν οι τόκοι και το ποσό των κεφαλαιοποιηθέντων τόκων) δεν αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο ούτε της διαταγής πληρωμής ούτε της επιταγής προς εκτέλεση.

Με τον δεύτερο λόγο της ένδικης ανακοπής τους, με τον οποίον οι ανακόπτοντες βάλλουν κατά της από 22-10-2025 επιταγής προς εκτέλεση, ζητούν την ακύρωση αυτής και της προσβαλλόμενης έκθεσης κατάσχεσης, ισχυριζόμενοι ότι αυτή τυγχάνει ακυρωτέα, διότι η καθ' ης δεν απέδειξε

την ενεργητική της νομιμοποίηση να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος τους, υπό τους ακόλουθους ειδικότερους ισχυρισμούς, ήτοι διότι : Α) μαζί με την από 22-10-2025 επιταγή προς εκτέλεση τους συγκοινοποίησε μεν την περίληψη της από 17-12-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, δυνάμει της οποίας η αρχική δικαιούχος της ένδικης απαίτησης ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την
μεταβίβασε μεταξύ άλλων και την εν λόγω απαίτηση στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία
όπως αυτή καταχωρήθηκε νόμιμα την 17-12-2021 στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 13 με α/α 207 και με αριθ.
, πλην όμως δεν τους κοινοποίησε το συνημμένο σε αυτήν παράρτημα με τα στοιχεία των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων, αλλά μόνον το παράρτημα της με αριθ. πρωτ. 31/20-01-2022 δημοσίευσης συμβάσεων του άρθρου 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003, όπως αυτή καταχωρήθηκε νόμιμα την 20-01-2022 στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 13 με α/α 278, διά της οποίας οι ως άνω εταιρείες προέβησαν σε ορθή επανάληψη και αντικατάσταση του αρχικού παραρτήματος, Β) μαζί με την από 22-10-2025 επιταγή προς εκτέλεση η καθ' ης παρέλειψε να τους συγκοινοποιήσει οποιοδήποτε έγγραφο εκ του οποίου να προκύπτει ότι ο υπογράφων την εν λόγω επιταγή προς εκτέλεση δικηγόρος, , είχε την πληρεξουσιότητα να προβεί στην εν λόγω ενέργεια για λογαριασμό της, Γ) στην συγκοινοποιηθείσα σε αυτούς περίληψη της από 17-12-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε νόμιμα την 17-12-2021 στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 13 με α/α 207 και με δεν αναφέρεται το ποσό του τιμήματος της αγοράς, παρότι τούτο απαιτείται ρητά κατά απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β` 4944/09-11-2020), με την οποία καθορίστηκε το έντυπο της δημοσίευσης και η μορφή του ως προς τη σύμβαση μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, με συνέπεια να πλήττεται το κύρος της ανωτέρω συμβάσεως και, κατ' επέκταση, το κύρος της καταχώρησης με την οποία επέρχεται η μεταβίβαση των απαιτήσεων, αλλά και της αναγγελίας με αυτή (αφού συνιστά και αναγγελία), με αποτέλεσμα να μην αποκτώνται δικαιώματα

έναντι τρίτων από την εν λόγω μεταβίβαση, Δ) η ίδια αυτή έλλειψη αναφοράς του τιμήματος αγοράς συνιστά απόδειξη περί σχετικής εικονικότητας της σύμβασης, και Ε) μαζί με την από 22-10-2025 επιταγή προς εκτέλεση τους συγκοινοποιήθηκε μεν από την καθ' ης περίληψη της από 17-12-2021 σύμβασης μακροχρόνιας διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, δυνάμει της οποίας η αποκτώσα αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία) ανέθεσε τη διαχείριση απαιτήσεων, μεταξύ των οποίων και της επίδικης, στην καθ' ης η ανακοπή διαχειρίστρια εταιρεία », όπως αυτή καταχωρήθηκε νόμιμα την 04-02-2022 στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 13 με α/α 319 και με , πλην όμως αυτή δεν πληροί το ελάχιστο νόμιμο περιεχόμενο, εφόσον δεν γίνεται αναφορά σε αυτήν στην περίπτωση της παρ. 2α' του άρθρου 2 του ν. 4354/2015, ήτοι στις προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης εκάστης απαίτησης, ενώ, επιπλέον, η καθ' ης δεν τους συγκοινοποίησε έστω ξεχωριστό απόσπασμα από τυχόν παράρτημα της ανωτέρω διαχειριστικής σύμβασης, και συνεπώς, δεν απέδειξε ότι η εν λόγω σύμβαση διαχείρισης περιέχει το ελάχιστο νόμιμο περιεχόμενο.

Ο ανωτέρω λόγος ανακοπής κρίνεται απορριπτέος στο σύνολό του. Ειδικότερα, αναφορικά με το πρώτο (Α) σκέλος του, τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος. Και τούτο διότι, η καθ' ης υπό την συγκοινοποίηση στους ανακόπτοντες αποσπάσματος αποκλειστικά εκ του παραρτήματος της με αριθ. πρωτ. δημοσίευσης συμβάσεων του άρθρου 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003, όπως αυτή καταχωρήθηκε νόμιμα την 20-01-2022 στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 13 με α/α 278, εκ του οποίου προκύπτει ότι μεταξύ των μεταβιβασθεισών από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία » απαιτήσεων περιλαμβάνεται και η επίδικη, όχι μόνο δεν έσφαλε, αλλά, αντιθέτως, κοινοποίησε το μοναδικό κρίσιμο για την απόδειξη της μεταβίβασης της απαίτησης από

την πρώτη εταιρεία στην δεύτερη και, κατ' επέκταση, της νομιμοποίησής της παράρτημα απαιτήσεων, εφόσον, όπως συνάγεται από την επισκόπηση της ανωτέρω δημοσίευσης (Κεφάλαιο Β - Μεταβολές / προσθήκες της Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων), με το εν λόγω παράρτημα (κατά πιστή μεταφορά από το περιεχόμενο της δημοσίευσης) «επαναλαμβάνεται το σύνολο του παραρτήματος των επιχειρηματικών απαιτήσεων που μεταβιβάστηκαν την 17.12.2021 στην αποκτώσα εταιρεία και αντικαθίσταται το σύνολο των σελίδων αυτού με το στο παρόν επισυναπτόμενο παράρτημα». Ως εκ τούτου, το δεύτερο αυτό παράρτημα, το οποίο και πράγματι κοινοποιήθηκε στους ανακόπτοντες, όπως εξάλλου και οι ίδιοι ομολογούν, είναι το μόνο ορθό παράρτημα μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων της από 17-12-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, με συνέπεια να μην συντρέχει εκ της κοινοποίησης αποκλειστικά αυτού (και όχι και του αρχικού) οποιαδήποτε ακυρότητα της προσβαλλόμενης επιταγής προς πληρωμή, συνδεόμενη, μάλιστα, με συγκεκριμένη δικονομική βλάβη των ανακοπτόντων, την οποία, εξάλλου, ούτε οι ίδιοι επικαλούνται. Περαιτέρω, ομοίως απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος τυγχάνει ο ελεγχόμενος λόγος ανακοπής και κατά το δεύτερο (Β) σκέλος του, καθότι από τη διάταξη του άρθρου 924 του ΚΠολΔ, συνάγεται ότι η επιταγή προς εκτέλεση συνιστά διαδικαστική πράξη που δεν απευθύνεται στο δικαστήριο, ούτε λαμβάνει χώρα ενώπιον δικαστηρίου, λόγω δε της φύσης της αυτής δεν απαιτείται η υπογραφή δικηγόρου, ενώ μπορεί να υπογραφεί από οποιονδήποτε έχει γενική εντολή και πληρεξουσιότητα (βλ. Μάζη στην Ερμηνεία ΚΠολΔ2 Κεραμεύς/ Κονδύλης/ Νίκας, αρ. 924, 927, σελ. 152, 174), ενώ δεν απαιτείται η συγκοινοποίηση κατά την επίδοση της ως άνω διαδικαστικής πράξεως και ειδικού συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου, εκ των οποίου να προκύπτει η σχετική αντιπροσωπευτική εξουσία. Το αυτό δε ισχύει και κατά την επιβολή της αναγκαστικής κατάσχεσης, αφού, σύμφωνα με το άρθρο 955 παρ. 1 του ΚΠολΔ, στον καθ' ου η εκτέλεση επιδίδεται μόνο αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης. Πέραν δε των ανωτέρω, στο μέτρο που ο ως άνω ισχυρισμός των ανακοπτόντων συνιστά αμφισβήτηση της πληρεξουσιότητας του πληρεξούσιου δικηγόρου της καθ' ης,

αν ήθελε κριθεί ως τέτοιος, ο ανωτέρω λόγος τυγχάνει απορριπτέος και ως ουσιαστικά αβάσιμος, καθόσον η καθ' ης η ανακοπή προσκόμισε μετ' επικλήσεως στις προτάσεις της το με δικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο του

Συμβολαιογράφου Αθηνών, [redacted], από το οποίο προκύπτει (σελ. 8) ο διορισμός του ως άνω δικηγόρου από την καθ' ης, ως ειδικού πληρεξούσιου δικηγόρου, προκειμένου να προβαίνει, μεταξύ άλλων ενεργειών, στη διενέργεια όλων των προπαρασκευαστικών ή κύριων πράξεων αναγκαστικής εκτελέσεως. Περαιτέρω, αναφορικά με το τρίτο (Γ) και το τέταρτο (Δ) σκέλος του ελεγχόμενου λόγου ανακοπής, ο λόγος αυτός κρίνεται απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι η έλλειψη αριθμητικής αναφοράς, στην ανωτέρω δημοσίευση της περίληψης της από 17-12-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων στο Ενεχυροφυλακείο, του ποσού του τιμήματος αγοράς, που κατέβαλε η αποκτώσα εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία [redacted]

μεταβιβάζουσα εταιρεία με την επωνυμία « [redacted] », και η, αντ' αυτής, παραπομπή σε όρο της από 17-12-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων (βλ. σχ. όρο 1 της [redacted] δημοσίευσης, που παραπέμπει ρητά στον όρο 6 της από 17-12-2021 Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Απαιτήσεων), την οποία (ενν. παραπομπή) οι ανακόπτοντες αποσιωπούν στον υπό κρίση λόγω της ανακοπής τους, όπου επικαλούνται πλήρη έλλειψη οποιασδήποτε αναφοράς, δεν εξομοιούται με εξολοκλήρου παράλειψη τήρησης της απαιτούμενης για το κύρος της περίληψης δημοσιότητας και δεν επάγεται ακυρότητα της καταχώρισης, ούτε επιφέρει το μη αντιτάξιμο της εκχώρησης - μεταβίβασης με βάση τη σύμβαση αυτή στους τρίτους, ούτε και επηρεάζεται, από την παράλειψη αυτή, το κύρος της αναγγελίας, που συντελείται με τη δημοσίευση στο ενεχυροφυλακείο, αφού αυτό δεν προβλέπεται ούτε στην επίμαχη Υ.Α. ούτε και στις ειδικές διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003. Τούτο, διότι λαμβανομένου υπόψη και του σκοπού της δημοσιότητας -που, εν προκειμένω, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι η δυνατότητα των τρίτων και, ιδίως, των οφειλετών, να λάβουν γνώση της μεταβίβασης και της ταυτότητας του αποκτώντος και του διαχειριστή-, το τίμημα της πώλησης, όση σπουδαιότητα και σοβαρότητα και αν παρουσιάζει για την ίδια τη σύμβαση πώλησης, δεν αποτελεί στοιχείο εξατομίκευσής της, αλλά στοιχείο που αφορά, κατά κύριο λόγο, στις εσωτερικές σχέσεις των συμβαλλομένων εταιρειών,

ενδιαφέρει δε πρωτίστως τις εποπτικές [redacted] τικού πρόγραμμα τιτλοποίησης 30 ημέρες πριν την υλοποίησή του, βλ. Κεφάλαιο ΙΙ Τμήμα Ζ αρ. 4 της ΠΔΤΕ 2645/2011) και λοιπές διοικητικές (φορολογικές κλπ.) αρχές για την άσκηση του προσήκοντος ελέγχου. Άλλωστε, από την οικεία νομοθεσία (ν. 3156/2003), δεν προβλέπονται ουσιαστικοί περιορισμοί ως προς το ύψος του τιμήματος της πώλησης, όπως, για παράδειγμα, ότι δεν μπορεί να είναι μικρότερο από ένα ορισμένο ποσοστό της ονομαστικής αξίας των τιτλοποιούμενων ή μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων. Κατά συνέπεια, η παράλειψη αριθμητικής αναφοράς στην καταχωρισθείσα περίληψη του τιμήματος της πώλησης, δεν επιδρά στο κύρος της καταχώρισης. Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, στην επίμαχη δημοσίευση της σύμβασης, αναφέρεται ότι το συμφωνηθέν σε ευρώ τίμημα, προσδιορίζεται σύμφωνα με τον όρο 6 της από 17-12-2021 [redacted]. Συνεπώς, προβλέπεται τίμημα, κατά τα ως άνω ειδικότερα οριζόμενα, για τη σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης των απαιτήσεων, την καταβολή του οποίου ουδόλως αμφισβητούν οι ανακόπτοντες, τουλάχιστον κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, έτσι ώστε, εκ μόνου του λόγου της παραπομπής στη δημοσιευμένη περίληψη της σύμβασης, ως προς το τίμημα, στο σχετικό άρθρο της σύμβασης, να μην μπορεί, προφανώς, να γίνει λόγος για ακυρότητα λόγω ανυπαρξίας τιμήματος ή για εικονικότητα αυτής της ίδιας της σύμβασης μεταβίβασης [έτσι ΕφΠειρ (ΜΟΝ) 23/2025 και ΕφΛαμίας (ΜΟΝ) 25/2025, αμφότερες δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Τέλος, απορριπτέος κρίνεται ο ελεγχόμενος λόγος ανακοπής και κατά το πέμπτο (Ε) και τελευταίο σκέλος του, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, άλλως ως νόμω αβάσιμος, διότι εκκινεί από την εσφαλμένη νομική παραδοχή ότι, εν προκειμένω τυγχάνει εφαρμογής ο ν. 4354/2015, ενώ, όπως συνάγεται από την επισκόπηση της κρίσιμης εν προκειμένω καταχώρισης της περιλήψεως της συμβάσεως ανάθεσης διαχείρισης απαιτήσεων, η εν λόγω ανάθεση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3156/2003 (τιτλοποίηση), τα δύο δε αυτά νομοθετήματα (ο ν. 4354/2015 και ο ν.3156/2003) ισχύουν και εφαρμόζονται παράλληλα, χωρίς οι διατάξεις του ενός να επηρεάζουν τις διατάξεις του άλλου (έτσι η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 περ. δ' του Ν. 4354/2015, που ορίζει ότι: «Οι διατάξεις του παρόντος δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 3156/2003 (Α' 157), ν. 1905/1990 ...»), και χωρίς πολλώ μάλλον

να βρίσκουν ευθεία εφαρμογή τα άρθρα 1 έως και 3 Α του ν. 4354/2015 στις μεταβιβάσεις απαιτήσεων και στις συναλλαγές που διέπονται από το νόμο 3156/2003, ώστε να διευκολύνονται οι συναλλαγές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τελευταίου αυτού νόμου και να απαλλάσσονται οι συμβαλλόμενοι από τις επιπρόσθετες για τη μεταβίβαση των τραπεζικών απαιτήσεων του ν. 4354/2015 "ειδικότερες" προϋποθέσεις [βλ. έτσι Χ. Απαλαγάκη/Λ. Κιτσαράς, Γνμδ. υπό τον τίτλο «Ζητήματα εξαιρετικής νομιμοποίησης των Διαχειριστών και ειδικά των Εταιριών Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (ΕΔΑΔΠ) στο πλαίσιο: α) τιτλοποιήσεων του ν. 3156/2003 και του ν. 4649/2019 β) πώλησης απαιτήσεων του ν. 4354/2015 γ) δυνητικής ανάθεσης της διαχείρισης σε Εταιρεία Διαχείρισης από Πιστωτικό Ίδρυμα (άρθρο 2 § 1 του ν. 4354/2015), σελ. 15].

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 904, 915 και 916 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση με βάση εκτελεστό τίτλο, όπως, κατά το άρθρο 904 ΚΠολΔ, είναι και η διαταγή πληρωμής, αν από τον τίτλο δεν προκύπτει το βέβαιο και εκκαθαρισμένο της απαίτησης. Δεν είναι βεβαία η απαίτηση, όταν από τον τίτλο προκύπτει ότι αυτή τελεί υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, πριν την πλήρωση της αίρεσης ή την πάροδο της προθεσμίας, αφού μέχρι τη συντέλεση των γεγονότων αυτών, δεν υφίσταται υποχρέωση του οφειλέτη και αντίστοιχο δικαίωμα του δανειστή, προς ικανοποίηση του οποίου αποσκοπεί η αναγκαστική εκτέλεση. Η πλήρωση της αίρεσης ή η πάροδος της προθεσμίας, εφόσον στην τελευταία περίπτωση δεν μπορεί να βρεθεί ημερολογιακώς, πρέπει να αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, που έχει αποδεικτική δύναμη, έναντι του οφειλέτη, σύμφωνα με τα άρθρα 432 επ. του ΚΠολΔ και το οποίο πρέπει να επιδίδεται στον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη, ως συμπλήρωμα του εκτελεστού τίτλου, μαζί με την επιταγή προς εκτέλεση, προκειμένου αυτός να μπορεί να εναντιωθεί, ασκώντας ανακοπή κατά της εκτέλεσης. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση, όταν αυτή προκύπτει, κατά ποσόν και ποιόν, από τον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο, χωρίς την ανάγκη συνεκτίμησης και άλλων εγγράφων με δεσμευτική αποδεικτική δύναμη, καθώς και όταν το ποσό αυτής δεν είναι ακριβώς καθορισμένο, αλλά μπορεί να εξευρεθεί με τη διενέργεια μαθηματικών

πράξεων (ΑΠ 442/2024, ΑΠ 1048/2022, ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 1543/2014, ΑΠ 653/2013). Στην αντίθετη περίπτωση, η αξίωση του επισπεύδοντος δεν είναι επιδεκτική εκτέλεσης. Αναγκαία, επομένως, προϋπόθεση της εγκυρότητας της αναγκαστικής εκτέλεσης είναι ο πλήρης προσδιορισμός στον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο της έκτασης, του είδους και του περιεχομένου της αξίωσης που ενσωματώνει. Κατά συνέπεια, αναγκαστική εκτέλεση με τίτλο, από τον οποίο δεν προκύπτει απαίτηση εκκαθαρισμένη είναι άκυρη, χωρίς να χρειάζεται να αποδεικνύεται βλάβη (ΑΠ 169/2023, ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 758/2014, ΑΠ 905/2011, ΑΠ 1124/2010). Εξάλλου, η κατάσχεση δεν πάσχει, επειδή αυτή επιβλήθηκε για ποσό μικρότερο από το πράγματι οφειλόμενο, λόγω περιορισμού της απαίτησης, εφόσον βεβαίως ο περιορισμός είναι ορισμένος και δεν επιφέρει μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη, αφού, όπως προκύπτει από τα άρθρα 904, 915, 916 και 924 ΚΠολΔ, ακυρότητα δεν υπάρχει και αν ακόμα η κατάσχεση έχει επιβληθεί για ποσό μεγαλύτερο του πράγματι οφειλόμενου, μπορεί, όμως, να ακυρωθεί για το επιπλέον ποσό (ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 1543/2014, ΑΠ 758/2014). Ο περιορισμός αυτός δεν προσβάλλει τα συμφέροντα του οφειλέτη, αφού συνεπάγεται τη μείωση των εξόδων που τον βαρύνουν. Για την αποτροπή, όμως, του κινδύνου προβολής μεταγενέστερα του ισχυρισμού του ότι χώρησε παραίτηση του δανειστή από το υπόλοιπο μέρος της απαίτησής του, καθώς επίσης και του κινδύνου προσβολής της εκτέλεσης για αοριστία, σε σχέση με το ζήτημα για ποιά κονδύλια της απαίτησης διενεργήθηκε, θα πρέπει να γίνεται αφενός μεν ειδική αναφορά σε συγκεκριμένα κονδύλια για τα οποία αυτή επισπεύδεται έκτοτε, αφετέρου δε ρητή επιφύλαξη για το υπόλοιπο μέρος της απαίτησης. Έτσι, ο περιορισμός στην έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης της απαίτησης για την οποία επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς να προσδιορίζεται σε τι συνίσταται επακριβώς ο εν λόγω περιορισμός, ήτοι τα ακριβή κονδύλια για τα οποία επισπεύδεται η εκτέλεση, είναι αόριστος, επιφέροντας στην ουσία την μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη και συνακόλουθα καθιστά άκυρη την έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, λόγω έλλειψης στην ουσία της προϋπόθεσης του εκκαθαρισμένου της απαίτησης (ΑΠ 442/2024 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Εν προκειμένω, με τον τρίτο λόγο της ένδικης ανακοπής τους, με τον οποίον οι ανακόπτοντες βάλλουν αποκλειστικά κατά της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, και, επομένως, ο λόγος αυτός θα κριθεί από το

Δικαστήριο μόνον ως προς την πρώτη ανακόπτουσα, η οποία και μόνον αυτή νομιμοποιείται να την προσβάλει κατά τα αναλυτικά αναφερόμενα στην αρχή της παρούσας, η τελευταία διώκει την ακύρωση αυτής, διατεινόμενη ότι, μετά τον περιορισμό του ποσού της συνολικής επιτασσόμενης προς πληρωμή απαίτησης της καθ' ης στο ποσό των 100.000,00 ευρώ, για το οποίο επιβλήθηκε η επίμαχη κατάσχεση, χωρίς ειδικότερη αναφορά από την αντίδικό τους καθ' ορισμένο τρόπο στα συγκεκριμένα κονδύλια στα οποία αφορά ο εν λόγω περιορισμός, η ανακοπτόμενη κατασχετήρια έκθεση καθίσταται εντελώς αόριστη ως προς τη φύση και το είδος του μέρους της απαίτησης για το οποίο επισπεύδεται πλέον και, επομένως, άκυρη, αοριστία και ακυρότητα, που αναδεικνύονται περαιτέρω και από το γεγονός ότι στην εν λόγω κατασχετήρια έκθεση και ειδικότερα στην περιλαμβανόμενη σε αυτήν εντολή προς την ως άνω δικαστική επιμελήτρια, μνημονεύεται ότι το ανωτέρω ποσό, ήτοι αυτό των 100.000,00 ευρώ, «...αποτελεί μέρος του επιδικασθέντος κεφαλαίου της συνολικώς επιταχθείσης απαίτησης δυνάμει της ανωτέρω Διαταγής Πληρωμής...», πλην όμως το επιδικασθέν με την εν λόγω διαταγή κεφάλαιο ανέρχεται ήδη σε χαμηλότερο ποσό, αυτό των 98.119,23 ευρώ.

Με αυτό το περιεχόμενο, ο υπό κρίση λόγος της ένδικης ανακοπής είναι ορισμένος και νόμιμος, ερειδόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στην αμέσως προηγηθείσα νομική σκέψη της παρούσας, ενώ από το σύνολο της αποδεικτικής διαδικασίας προκύπτει ότι θα πρέπει να γίνει δεκτός και ως ουσιαστικά βάσιμος. Τούτο διότι, με τη σημείωση στην προσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης (σελ. 20 αυτής) ότι αυτή συντελείται «για το ποσό των ΕΚΑΤΟ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΥΡΩ (100.000,00 €) και μόνο προς περιορισμό των εξόδων εκτελέσεως της επισπεύδουσας, επιφυλασσόμενης ρητώς της επισπεύδουσας για την είσπραξη του υπολοίπου του επιταχθέντος ποσού, εντόκως, σύμφωνα με την κοινοποιηθείσα επιταγή, μετά των εξόδων εκτελέσεως έως την πλήρη εξόφληση, με άλλη αναγκαστική εκτέλεση ή αναγγελία, στον ίδιο ή άλλο πλειστηριασμό», ενόψει του ότι η επισπεύδουσα - καθ' ης χαρακτηρίζει στην προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης όλα τα ως άνω ποσά ως «επιταχθέν ποσό» και στη συνέχεια περιορίζει την απαίτησή της αυτή, χωρίς να προσδιορίζει σε τι συνίσταται ο περιορισμός αυτός

(κεφάλαιο, τόκοι ή έξοδα), καθιστά ασαφές για ποιο κονδύλιο διενεργείται έκτοτε η προσβαλλόμενη κατάσχεση και κατ' επέκταση απροσδιόριστο το ακριβές ποσό, που πρέπει να αναφέρεται σύμφωνα με το άρθρο 954 παρ. 2 περ. δ' του ΚΠολΔ, και για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ενώ δεν αναφέρεται ρητά ότι ο περιορισμός αφορά το κεφάλαιο ή κάποιο άλλο κονδύλιο. Συνεπώς, αν και ο περιορισμός της κατάσχεσης σε μικρότερο ποσό, δεν καθιστά εξ αρχής ανεκκαθάριστη την απαίτηση, σύμφωνα και με τα αναφερθέντα στην ανωτέρω νομική σκέψη, εν προκειμένω ο ανωτέρω περιορισμός της απαίτησης, καθίσταται αόριστος και επιφέρει στην ουσία την μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη και συνακόλουθα την ακυρότητα της προσβαλλόμενης έκθεσης, λόγω έλλειψης της ουσιαστικής προϋπόθεσης του εκκαθαρισμένου της απαίτησης, που συνιστά αναγκαία προϋπόθεση της εγκυρότητας της αναγκαστικής εκτέλεσης, που, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 904, 915 και 916 του ΚΠολΔ, είναι ο πλήρης προσδιορισμός στον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο της έκτασης, του είδους και του περιεχομένου της αξίωσης που ενσωματώνει, προϋπόθεση η οποία δεν πληρούται αν δεν αναφέρεται ότι ο περιορισμός αφορά είτε το κεφάλαιο είτε κάποιο άλλο κονδύλι (βλ. και ΜονΕφΚρ 190/2024 δημ. ΝΟΜΟΣ). Σημειώνεται δε, ότι δεν αρκεί να αναφέρεται μόνο στην εντολή ότι ο περιορισμός του ποσού αφορά μόνο το κεφάλαιο, όπως συμβαίνει εν προκειμένω (σελ. 13 έκθεσης κατάσχεσης), πολλώ μάλλον που στην κρινόμενη περίπτωση ακόμα και ο εν λόγω περιορισμός όχι μόνο δεν αποσαφηνίζει το είδος και τη φύση της απαίτησης, για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση, αλλά καθιστά εντελώς αβέβαιη και μη εκκαθαρισμένη την εν λόγω απαίτηση, αφού αναφέρεται μεν ότι το μειωμένο ποσό των 100.000,00 ευρώ, στο οποίο περιορίζει την απαίτησή της η καθ' ης, αποτελεί μέρος του επιδικασθέντος με [redacted] διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κεφαλαίου, πλην όμως το επιδικασθέν με την εν λόγω διαταγή κεφάλαιο, όπως προκύπτει από την απλή και μόνο επισκόπηση αυτής, ανέρχεται στο ποσό των 98.119,23 ευρώ, το οποίο εξ ορισμού δεν δύναται να περιοριστεί στο ποσό των 100.000,00 ευρώ, ήτοι σε μεγαλύτερο ποσό. Επομένως, ο υπό κρίση λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και κατ' ουσία και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη κατασχετήρια έκθεση ως προς την πρώτη ανακόπτουσα, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων της ανακοπής, ήτοι του τέταρτου, του πέμπτου και του έκτου λόγου αυτής, εφόσον κατατείνουν στο ίδιο

αποτέλεσμα, ήτοι στην ακύρωση της ίδιας ως άνω κατασχετήριας έκθεσης.

Συνεπώς, κατόπιν όλων των ανωτέρω, η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως προς τους δεύτερο και τρίτο των ανακοπτόντων, ενώ ως προς την πρώτη εξ αυτών πρέπει να απορριφθεί μεν αναφορικά με την προσβαλλόμενη από 22-10-2025 επιταγή προς πληρωμή, αλλά να γίνει δεκτή ως προς τη συμπροσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης και να ακυρωθεί ως προς αυτήν τ

έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνώ λος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφισθούν, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας τους (άρθρο 178 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της ως προς τους δεύτερο και τρίτο των ανακοπτόντων.

Απορρίπτει την ανακοπή ως προς την πρώτη ανακόπτουσα αναφορικά με την προσβαλλόμενη από 22-10-2025 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εκ του πρώτου (α΄) απογράφου εκτελεστού διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Δέχεται την ανακοπή ως προς την πρώτη ανακόπτουσα αναφορικά με την προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών,

Ακυρώνει ως προς την πρώτη ανακόπτουσα

έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών,

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 05-05-2026, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

